sellensä vasten Suomen kansan enemmistön tahtoa virkapaikan senaatissa, ei hänen mainettaan ja arvoaan ihmisenä ja kansalaisena kohota.

Meiltä tässä erikoisesti huvittaa se, että tov. Sirola on uskon asioissa koettanut pysyä mahdollisimman puolueettomalla kannalla ja aina varottanut meitä toisiakin kiroamasta "isäimme uskoa" tahi sitä pilkkaamasta. Lukeneen miehen ylevämmyydellä hän on antanut meidän ymmärtää, että sille alalle meidän henkiset kykymme eivät riitä. Mutta kovakorvaisuudessamme emme ole nolta hänen varotuksiansa vaarinottaneet. Ja nyt hän itsekin näkisi, ettei se maksa vaivaa. Haukkuvat ne kumminkin, oli syytä taikka ei.

— — —

NAPOLEON KIRKONTORNISSA.

Ei liene yleisemmin tunnettua, että Napoleon I jo v. 1807 oli vähällä joutua liittoutuneitten vihollistensa käsiin. Eylaun verisessä tappelussa Itä-Preussissa helmik. 7 p. 1807 alkoi asema yhtäkkiä käydä ranskalaisille varsin arveluttavaksi. Napoleon sentähden ajaa Karautti kaupunkiin, voidaksensa korkealla mäellä olevasta kirkontornista paremmin tarkastella taistelun menoa. Lukkarin vaadittiin avaamaan kirkon ovi, ja keisari nousi kapeita portaita ylös torniin, mutta hänen henkivartijansa jäivät kirkon edustalle.

Tällä välin olivat preussilaiset ja venäläiset yhä rajummin rynnänneet eteenpäin, kunnes ranskalaisten rivit alkoivat horjua ja peräytyä. Keisarin henkivartijatkin tempasi peräytyvä pyörre mukaansa, ja keisari jätettiin, häpeällisesti kylläkin, oman onnensa nojaan. Lukkari oli yksin kirkon edustalla, pidellen keisarin hevosta. Viimeisessä silmänräpäyksessä vasta huomasi Napoleon, kuinka täpärällä asiat olivat. Nopeasti riensi hän portaita alas, riuhtasi ohjakset lukkarin kädestä, kiepsahti hevosen selkään ja kiidätti hurjaa vauhtia pois vaarallisesta paikasta.

Jos lukkari olisi, henkivartijain paettua, hoksannut lukita kirkon oven ulkoa, olisi Napoleon jo silloin joutunut vangiksi, ja mailman historia olisi ehkä saanut toisen käänteen, jäänyt muutamia murhenäytelmiä vähemmälle.

— — —

EDISTYSMIELINEN KONGRESSIMIES.

Naisten äänioikeuden jyrkkien vastustajien joukossa edustajahuoneessa oli myös progressiivisen eli edistyspuolueen a i n o a edustaja, kongressimies Martin. Kuitenkin oli "Kansallinen progressiivipuolue", kuten muistamme, a i n o a porvarillinen puolue, joka ohjelmassaan nimenomaan sitoutui ajamaan naisten valtiollista tasa-arvoisuutta.

Mistä se johtui, että juuri tuon puolueen ainokainen edustaja ratkaisevalla hetkellä petti ohjelmansa? Arvotuksen voi helposti selittää. Martin on Louisianan valtion edustaja, ja Louisiana on valtion varoilla etuilevain sokerinviljelijäin valtio. Sokeriparoonit, joita tämän "kiljuvan radikaalin" on kiittäminen edustajapaikastaan, pelkäsivät naisten kostavan heille sodanaikaiset kiskomiset ja keinottelut. Siinä pelossa he—kuten edustaja itse on selittänyt naisasianajajien käyttäväpolitikoitsijoille—käskivät Martinin äänestämään naisten äänioikeutta tarkottavaa perustuslain lisäystä vastaan. Mitäpä silloin painavat puolueohjelmat ja sen nojalla annetut pyhät lupaukset, mitäpä omat vakaumuksetkaan, kun kapitalisti uhkaa ruoskalla?

— — —

Sitkeä mies

on merimies Stephen Ryan, joka on äskettäin pelastettu alastomalta kallioriutalta, missä hänen aluksensa oli haaksirikkoutunut. Molemmat hänen toverinsa olivat sortuneet kärsimyksiinsä; meri oli heidät huuhtonut riutalta. Aluksensa jätteistä oli Ryan kyhännyt lautan, mutta se oli särkynyt, ja hänen täytyi uida takasin riutalle. Joka nousuvedellä hän oli melkein upoksissa. Ruuaksi hänellä oli kaksi raakaa perunaa päivässä ja juomakseen sai hän sadevettä, sikäli kuin sitä taivaasta tuli. Siin hän eli 16 päivää, ennenkuin pelastus saapui.

ILOSANOMA LAPSILLE.

Risiiniöljy (Castor Oil) on loppumaisillaan mailman varastoista. "Kaikki varastot", sanoo eräs Lontoossa ilmestyvä lääketieteellinen lehti, "on hallitus ottanut haltuunsa, käyttääkseen niitä niihin erikoistarkotuksiin, joihin risiiniöljy varsinaisesti soveltuu." Ja meidän vilpittömän mielipiteemme mukaan se paljoa paremmin soveltuu koneitten voiteeksi taikka mihin muuhun tarkotukseen tahansa, kuin pienten lasten hentojen sisuskalujen rasvaksi.

— — —

KUIN SODASSA.

Hirveältä näyttää mieshukka Pennsylvanian teollisuustuotannossa. Mainitun valtion työviraston viime vuosikertomuksen mukaan sai sikäläisissä teollistuotannollisissa laitoksissa v. 1917 surmansa 3152 henkilöä ja loukkaantui 232,425. Loukkaantuneille täytyi suorittaa vahingonkorvauksia $7,161,094.

V. 1916 nousi surmansa saaneiden luku 2670:een ja loukkaantuneiden 251,438:aan.

Sanomalehdet ja ihmiset

Se mikä on yhdistänyt sanomalehdet ja ihmiset ystäviksi, on epäilemättä kulkuvälineiden kehitys sekä sähkösanoma- ja puhelinlaitokset. Ennen vanhaan, kun ihmiset jalkapatikassa ja parhaimmissa oloissa hevoskyydillä kulettivat tietosanomia toisilleen, ei suinkaan ollut mahdollista kehittää vilkasta sanomalehdistöä, vaan pysyivät ne sangen yksitoikkoisina ja kuivina. Mitkään uutiset eivät joutuneet tuoreina lukijainsa nokan alle. Ottipa väliin kuukausiakin aikaa, ennenkuin lehti saapui lukijalleen, kuten vanhat asiakirjat osottavat.

Tällaisissa oloissa ei aina ollut lehdellä vakinaisia tilaajiakaan ulompana, vaan lähetettiin niitä hallitusten tärkeiden tiedonantojen keralla ikään kuin näytteeksi, että tällaisiakin sanomia on olemassa. Kauppa- ja teollisuuspaikoissa saivat ensimäiset sanomalehdet enimmän huomiota, jota vastoin maalaisväestö pysyi kauan aikaa raamatun ja almanakan antamissa tiedoissa. Kauppias tarvitsi sanomalehteä kauppaansa varten, samoin kun hän tarvitsi kulkuvälineitä tavaran vaihtoa varten, ja senvuoksi hän kannatti ja tuki molempien kehitystä.

Kilpailu, joka kaikissa asioissa on synnyttänyt kateutta, tunki sanomalehtialallekin likaiset koipensa, ja niin alkoi ilmestyä jos jonkinlaisia aviisuja. Eri uskokunnat, vaikka ensin vastustivatkin sanomalehtien olemassaoloa, alkoivat sitä mukaa kuin sanomalehtien viljeleminen laajeni, perustaa omien mielipiteittensä mukaisia sanomalehtiä. Näissä käytiin sotaa painetun sanan voimalla toisiaan vastaan. Ja kauan ei kestänytkään, ennenkuin sanomalehti joutui yleisen mielipiteen yleiseksi muokkaajaksi, joka meidän päivinämme onkin jo kehityksensä kukkulalla.

Kauan aikaa pysyivät sanomalehdet paikallisina sisältönsä puolesta. Vasta sitten kun höyry ja sähkö tulivat yleisemmästi käytäntöön, muuttui sanomalehtien sisältö monipuolisemmaksi ja enemmän puoleensa vetäväksi. Luku- ja kirjotustaidon vaurastuminen työväenluokan keskuudessa synnytti uusia mahdollisuuksia sanomalehtien kustantajain toimeentulolle. Lehtiliikkeistä saivat lukuisat henkilöt varsinaisen elinkeinonsa. Nykyään lasketaan miljoonissa sanomalehti-aloilla työskentelevään työläisten lukumäärä. Monia eri ammatti-aloja on syntynyt sanomalehtien yhteydessä. Sanomalehden teknillinen puoli on siksi vaikea ala, että siinä vaaditaan ammattitaitoa ja ennen kaikkea pitkäaikaista kokemusta sekä koneiden y. m. tuntemista.

Nykyaikainen sanomalehdistö on kirjavampaa kuin minkään muun ajan lehdistö ja kaikilla niillä on omat kannattajansa. Se osottaa päivän selvästi vaan sitä, että ihmisiä löytyy vielä kaikella kehitysasteella olevia. Ja tähän sekasortoon on suurimpana tekijänä porvarillinen sanomalehdistö. Sanomalehden vaikutus on niin voimakas ihmisten ajatusmaailmaan, että sitä on kerrassaan vaikea arvioida. Jokaisessa numerossa esitetään asioita, joista lukija löytää omille mielipiteilleen tukea ja vahvistusta. Kun henkilö omaa jonkun aatesuunnan itsessään, tilaa hän sen aatesuunnan lehteä ja sen avulla vahvistaa omia näkökantojaan. Kaikkia eri näkökantoja edustavia lehtiä löytyy senvuoksi, että lehdillä keinotellaan samalla tavalla kuin kaikella muullakin "bisneksellä".

Ainoana poikkeuksena sanomalehtialalla ovat työväen sanomalehdet. Niiden liikkeillä ei tehdä rahaa, vaan sosialistista agitatsionia niin laajassa mittakaavassa kuin varat myöntävät.

Sosialistinen sanomalehdistö on verrattain nuori, kuitenkaan sen vaikutus ei ole vähäinen. Koko sosialistinen liike kiteytyy päivä päivältä yhä kiinteämmin sanomalehdistönsä ympärille. Tosin sosialistisessakin liikkeessä on eri ajatus-suuntia ja niiden kannattajia, joilla on omat lehtiliikkeensäkin. Mutta ne ovat vaan hetkellisiä, ohimeneviä, äärimmäisen innostuksen lakastuvia kukkasia. Tulevaisuudessa me tulemme näkemään vielä sosialistisen sanomalehdistön yhtenäisenä kokonaisuutena, joka on murskaava isku tämänpäiväiselle kirjavalle porvarilliselle sanomalehdistölle.

Sosialistinen sanomalehdistö niinkuin sosialistiaatekin saa kannattajansa köyhälistö-nuorisosta ja miksei koko köyhälistöstäkin. Tämä jo yksistään on takeena siitä, että niiden tyytymättömyys nykyistä yhteiskuntajärjestelmää vastaan vahvistaa sosialistisia sanomalehtiä ja koko aatetta. Samalla kun se lujittaa omaa lehdistöään, samalla se irtautuu tykkänään pois porvarien talutusnuorasta.

Työväen sanomalehdet ja niiden lukijakunta ovat kuin yksi sielu ja ruumis. Kumpikin auttaa toistaan, toinen ruokkii ruokittavansa — ruokittava ruokkii ruokkijansa.

J. M—la.

Varasteleminen

Äärimmäinen rehellisyys ja äärimmäinen laillisuus ei ole mikään hyve nykyisen järjestelmän vallitessa. Veli Hoopo kertoi mitenkä hän pääsi hyvään nimeen sen jälestä kun hän alkoi varastamaan. Hän näet varasti varkaalle, isännälleen, vaikka tosin isäntäkin vanhat "overhaalinta" siinä varastamistouhussa menetti. Vallan usein joutuvat työläiset varastamaan isännillensä, eikä se ole muuta kuin tavallista yhteiskunnassa, jossa varkaat ovat vallassa. Koko elämä on osalle ihmisiä pelkkää varastamista. Varkaat varastavat työväenluokalta minkä kerkiävät, ja samalla toinen toisiltansa niin paljon kuin tilaisuus myöten antaa. Kaikki tämä on vallan tavallista, rehellisyyttä ja laillisuutta, eivätkä siitä paljon välitä nekään jotka ovat aina varkaitten ryöstettävänä, antavat vain heidän rauhassa jatkaa ammattiansa. Tämä on jokapäiväistä elämää, monen mielestä muuttumatonta, sinänsä oikeata ja hyvää. Jokaisella olkoon oikeus toisen varastamiseen, jos siihen on kykyä ja tilaisuutta.

Sellainen on porvariston ajatus ja sellainen on porvaristoa kannattavan työväestön ajatus. Mutta kun tässä on kerran varastamisesta tullut puhe, niin puhutaan siitä vähän toisessakin muodossa.

Useimmat muistanevat sen "lusikkateorian" joka oli Lapatossussa joku vuosi takaperin. Sitä teoriaa seuraamalla lähtee vieraan mukaan talon pikku esineitä. Sitä voi harjoittaa rautatiellä ja laivassa matkustaessaan, hoteleissa yötä ollessaan jne., laittaa mukaansa sellaisia esineitä joiden katoaminen ei herätä suurta huomiota. Sitten samaa teoriaa voi käyttää päivätöissä käydessään. Ainahan sellaisissa taloissa joissa päivätyöläistä käytetään, löytyy jotain pussiin sopivata. Tietysti se talon puolesta ajan oloon tulee huomatuksi, kun esineitä alkaa katoamaan. Varakkaammatkin tietävät mitä heillä on. Lopuksi siitä on se hyötv, että "lusikkateorian" käyttäjä on menettänyt työpaikkansa ja luottonsa niihin henkilöihin nähden, joiden kanssa hän on ollut tekemisissä ja oma etukin on tullut hyvin heikosti ajetuksi.

Se on vhtä lajia varastelemista jota osa työläisistäkin käyttää ja pitävät sitä hyveenänsä. Tosiasia kuitenkin on, etteivät työläiset tällaisella menettelyllään mitään voita, vaikka ne sitä siinä tarkotuksessa tekevät. Sitten on vielä eräs varastelemistapa, joka sietää tulla tässä esitettvä, ja se on se, jota ilmenee osastoissa yhteistoiminnan yhteydessä tavalla tai toisella. Muutamilla ihmisillä on veressä kaikenlainen kähveltäminen ja oman etunsa ajaminen yhteisesti luotuilla varoilla. Sitäkin jos kus pelataan. Tapa on enemmän havleksittava, kuin muut "lusikkateoriat", juuri siksi että se tapahtuu sen joukon keskuudessa, jotka taistelevat kaikkea väärvyttä ja varastamista vastaan. Ja missä sellaista oman edun ajamista ilmenee, siellä on yhteistoiminnan pohja rikki. Mitä sillä kähveltämisellä hyötyy? Sillä hyötyy sen, että menettää tovereittensa luoton. Ja kun tovereittensa luoton on menettänyt, niin silloin onkin menettänyt paljon, silloin tuntuu elämä köyhältä ja mitättömältä. Arkaluontoisimmat jotain omanedun ajamista huomattuaan, vetäytyvät kokonaan yhteistoiminnasta svriään, jota ei saisi tapahtua, kaikki voimat kun tarvittaisiin yhteisen asian ajamisessa. Sekään ei ole muuta kuin henkilön heikkoja puolia, vetäytyä syrjään, kun huomaa toiminnassa jotain esllaista joka ei näytä mielestänsä oikealta. Pitäisi tottua kestämään ihmisten heikkoja puolia ja samalla tuoda niitä julkisuuteen. Toimia siten ettei minkäänlaisella omanedun ajamisella ole mitään sijaa yhteisissä pyrkimyksissä ja yhteistoiminnan yhteydessä.

Tällaiset epäkohdat häviävät toiminnastamme, sikäli kuin jokainen kohdaltansa ottaa innolla osaa yhteisiin tehtäviin, eikä pakota vain muutamia toimimaan, kuten usein tapahtuu. Oikeuden ja totuuden puolesta on aina, tapahtukoon se missä hyvänsä, arvokasta esiintyä. Taistelumme päämäärä on: varkaat pois vallasta ja olosuhteet sellaisiksi ettei ihmisten tarvitse turvautua varastamiseen. "Lusikkateoria" ei ole työläisten taistelukeino. Kähveltäminen yhteistoiminnassa pilaa yhteistoiminnan ehevttä.

A. P.

Kahdeksan tunnin työpäivä käytännössä Idahossa

Koska näin Toverista n:o 33 sellaisen Toverin toimituskunnan käsityksen, joka on kerrassaan väärä, niin pyydän sen oikaista, koska minulla itselläni idaholaisena on siitä asiasta persoonallinen kokemus. Se asia on: kahdeksantunnin työpäivä, joka on kyseessä. En tiedä mistä on Toverin toimitus tosiaankin saanut sellaisia tiedonantoja, että Idahon puutavaraparoonit ei tosiaankaan olisi panneet lupaamaansa kahdeksan tunnin työpäivää käytäntöön. Koska tunnen puutavarateollisuuden suurimmat alueet Idahossa, joksikin yhtä tarkoin kuin lukeva ihminen tuntee kirjaimet, niin siitä asiasta olen myös yhtä varma. Mikäli kuljeksin viime kesänä, niin sain siitä sellaisen varmuuden, että esim. metsätöissä oli pohjois-Idahon ja osalta Washingtonin valtiossakin jo kahdeksan-tunnin työpäivä käytännössä melkein yleisesti.

Tosiaan vielä joissakin paikoin vritettiin kymmentä tuntia tehdä. Mutta uudelta vuodelta on järkiään tullut kahdeksan tunnin työpäivä käytäntöön, ei ainoastaan metsätöissä, mutta myöskin sahalaitoksilla ja puutavaran jalostuslaitoksissa. Se kahdeksan tunnin työpäivä oli kyllä puutavaraparooneilla sellainen salaperäinen homma, että siitä työläiset eivät olleet ollenkaan varmoja, josko se tulee käytäntöön, tahi ei. Huhuiltiin, että herrat sen tekevät siitä pelosta, että työläiset tulevat uudistamaan vaatimuksensa taasen ensi keväänä, joka olisikin uudistunut sitä raivokkaammalla voimalla. Mutta täten menetellen se ehkä saadaan tukahutetuksi, joka myöskin saattaa olla puutavaraparoonien suurin toivomus. Sitä en tiedä mennä sanomaan, jos puutavaraparoonien toivomus tulee prikulleen toteen käymään. Oli tosiaankin hämmästyttävää, kun uudelta vuodelta mentiin työhön, niin visselit soivat kello neljä illalla siis tehtiin vain kahdeksan tuntia työtä, ja on ainakin tähän mennessä noudatettu kahdeksan tunnin työpäivää säännöllisesti. Mikäli tunnen persoonallisesti puutavaratuotantoa pohjois-Idahon ja osalta Washingtoninkin valtioissa, niin on niissä tehty laajoja korjauksia, joskaan ei perinpohjaisia. Idahon valtiossa suurin puutavaratrusti, Weyerhauser, omistaa ja käyttää Yhdysvaltain suurimpia sahalaitoksia, kuten Potlatch, Elk River, St. Maries, Sand Point, Coeur'd Alene, Harrison, Rose Lake, ynnä lukuisia pienempiä puutavarakeskuksia. Näissä puutavaratuotantokeskuksissa työntää, metsämiehetkin siihen luettuna, noin parikymmentä tuhatta miestä. Siis tästä yhteiskunnallisesta uudistuksesta nauttii noin suuri joukko. Mikäli nyt on sitten kyseessä koko lännen puutavarateollisuus, niin myönnän sen kernaasti, että Toveri on siinä asiassa oikeassa, että kahdeksan tunnin työpäivää ei ole käytännössä koko puutavarateollisuusalalla. Mutta mikäli on kyseessä vain Idahon puutavarateollisuus, niin siinä se on väärässä, sillä Idahon puutavaraparoonit ovat tosiaankin panneet lupaamansa työpäivän käytäntöön. En tiedä onko sitä kahdeksan tunnin työpäivälupausta kukaan puutavaraparooni peruuttanut joka on sen puolesta lupauksensa tehnyt, mutta sen tiedän, että ainakin Idahon puutavaraparoonit ovat sen täyttänyt.

Muuan hessu.

Meidän tietomme tästä kysymyksestä perustuivat yleisten uutistoimistojen tiedonantoihin, joissa joulukuun lopulla kerrottiin, että Idahon puutavaraparoonit ovat kokouksessaan peruuttaneet lupauksensa kahdeksan tunnin työpäivästä. Samasta asiasta kertoivat lehdet sitte jälemminkin usein, m.m. nyt aivan äskettäin, ja sen johdosta oli viimeinen kirjotuksemme.

Jos kahdeksan tunnin työpäivä todella on käytännössä, niin sen parempi. Mutta meillä ei ollut syytä epäillä, että porvarit olisivat valehdelleet sinnepäin, kun ne tavallisesti suurentelevat toimenpiteistään työpäivän lyhennyksistä ja olojen korjauksista.

Toim.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Uskovaisia

Uskotko ettei sinun eikä lastesi tarvitse koskaan kerjätä eikä varastaa? Eräs bostonilainen lääkäri on todistanut, että vuosittain kuolee Yhdysvalloissa 100,000 lasta ravinnon puutteen, tai huonon ravinnon vuoksi ja että sadattuhannet ihmiset elävät roskatunkioista kokoamillaan elintarpeilla.

Uskotko että sinun tyttäresi ovat paremmat kuin toisten työläisten tyttäret, eivätkä lankea prostitutsioniin? Yhteiskuntahyväntekijäin keräämät tilastot osoittavat, että yksistään Yhdysvalloissa 200,000 prostitueerattua naista kuolee joka vuosi prostitutsionilaitoksiin.

Uskotko että lastesi elämänitu ei lakastu harvojen hyväksi, ja että niiden hentoja jäseniä ei ruhjota kapitalistein likasissa grottemyllyissä? Tässäkin uskoasi järkyttää tilastojen lahjomaton kieli.

Yhdysvalloissa on 2½ miljoonaa alaikäistä lasta tuotannon palveluksessa, ja se luku päivä päivältä yhä lisääntyy.

Uskotko, että olevat olot on niin hyvät, ettei niissä ole mitään korjaamisen tilaa, vaikka esimerkiksi elintarpeet ovat niin hirveän korkeassa hinnassa, että pienempipalkkaisten perheiden on miltei mahdoton tulla toimeen?

Uskotko, epsi vaaleissa taas porvarien kauniisiin lupauksiin, vaikka he ovat sinun pettäneet useampia kertoja, ja tulevat edelleenkin pettämään jokaisen ken niihin luottaa?

Uskotko että kapitalistit tulevat niin kylläisiksi, että lakkaavat työläisiä riistämästä, ja antavat työntekijäin itse pitää työnsä tulokset?

Jos kaikkea tuollaista uskot, olet tosiaankin uskovainen sanan täydessä merkityksessä. Kapitalistit eivät koskaan tule niin kylläisiksi, että lakkaisivat työläisiä riistämästä. Riiston tulevat lopettamaan työläiset itse, ei yksilöinä, vaan yhteisesti, luian poliittisen ja taloudellisen järjestymisen kautta.

Kaikkiin edellä kerrottuihin vaaroihin ja paheisiin on joutunut miljoonia yhtä hyviä ihmisiä kuin sinä ja minä olemme, ja sellainen vaara on myöskin meidän lapsillamme tarjolla, silloin kuin tämä voittojärjestelmä kääntää meille nurjaa puoltaan sen räikeimmässä muodossa.

Jos tahdot, että edes lastesi lapset noilta ja monilta muilta vaaroilta vapaana säilyvät, niin liity taistelemaan voittojärjestelmää vastaan.

Taistele väärvyden, paheiden ja rikoksien syitä vastaan. Svihin meidän on päästävä käsiksi, ja me löydämme ne nykyisestä voittojärjestelmästä. Liity sosialistipuolueeseen toimivaksi jäseneksi, siellä on oikea paikkasi ja siellä sinua tarvitaan. Taistele ihmisyyden ja oikeuden puolesta.

A. P.

‡ KANSANKIRJEITÄ ‡

WASHINGTON

RAYMOND.

Silmätikkuna on Raymondin herroilla ollut täkäläinen I. W. W. liiton haal. Joulukuulla ne panivat sen ensikerran kiinni, ja nyt taas t.k 5 p., kun sen osasto toimi uudessa paikassa Columbia Hausessa tulivat virkamiehet ja kielsivät siltä toiminnan. Tällä kertaa ei kumminkaan vangittu organiseeraajaa niinkuin ellisellä kerralla, jolloin hänen täytyi olla vankilassa 15 p. muka irtolaisuudesta.

Iltaman piti Raymondin Maja no. 16 t.k. 9 p., jossa esittivät kappaleenkin "Onnellinen aviomies". Se meni oloihin katsoen kohtalaisen hyvin.

Entisiä paikkakuntalaisia on saapunut: Pete Williamson, Seattlesta ja S. Koljonen Astoriasta.

Tvytymättömyyttä sotilaitten joukossa esiintyi Willapa B. myllyllä, kun alettiin sahaamaan muutakin ei vain ilmalaivatavaraa. Toiselle myllyllekin ne ajettiin panna, mutta kapteeni oli sanonut, että hän on tuonut myllylle miehet, ja jos ne eivät saa tässä työntää, niin hän vie miehensä pois koko kaupungista, ja se tepsi. Hallituksen pitäisi vangita myllyparoonit, kun ne aivan tahallaan koettavat pitää ilmalaivatuotannon pienenä!

Maksupäivä oli 9 p. seuduilla useammilla työmailla. Piikkikenäisiä "lokareita" kävi alhaalla kaupungissa useampia. Pojat näkyivät olevan "humoori"-päällä. Muun paremman ohessa haeskelivat nautintoaineitakin, niinkuin nuuskaa, viinaa, y.m. semmoista vaikeammin saatavaa. Olihan niitä poikia sentään, jotka kävivät osaston kokouksessa, makselivat järjestömaksujaan ja niin pois päin. — Ensikerralla, kun saavutte kaupunkiin, niin muistakaapas tilata työväen sa-

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company,
1107 Broadway, New York.

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.
HANNA. WYO

HEISKARIN VELJESTEN

Räätälin Liike Chicagossa

ON LIIKE JONKA LUOTTO JA MAINE AMERIKASSA ON SUOMALAISISTA RÄÄTÄLIN-LIIKKEISTÄ TUNNETUIN sentähden, että he valmistavat vaatteet VOITTAMATTOMIA HYVYYDESSÄ hintoihinsa nähden, sekä varustavat valmisteensa niin että ne vaan paranevat vuosi vuodelta, jota enempi liike laajenee. KANKAAT EHDOTTOMASTI PARHAAT, juuri tehtaista saapuneet ja valikoima erittäin iso, sekä hyvin monipuolinen. KUOSIT varmaan viimeistä ja uusinta mallia joiden mukaan oikein, sekä kokemuksen perusteella aina vaatteet liikkeessämme leikataan joka tilaajan vartalon rakenteen ja mittojen mukaan, sekä meidän ammattitaitoisten UNION RÄÄTÄLIEMME käsillä niin valmistetaan että ne ei koetusta kaipaa. ON SUOSITUIN JA SUURIN SUOMALAINEN RÄÄTÄLIN-LIIKE TÄSSÄ MAASSA, sillä onnistuminen ja luotto seuraa rehellistä ja hyvää työtä sekä toimintaa. Tämän todistaa valmisteittemme käyttäjien lukuisat joukot ja on se paras todistus vaatteittemme hyvyydestä, kun samat henkilöt, joiden lukumäärä nousee moniin tuhansiin, uudelleen tilaavat joka vuosi HEISKARIN VELJESTEN liikkeestä vaatteensa ja ovat jo viimeisen kymmenen vuoden aikana jatkuvasti tilanneet. Nämä tilaajat ovat tyytyväisiä sentähden kun he ovat saaneet meiltä muodikkaat, sopivat, kestävät ja ryhtinsä pitävät vaatteet, sekä rahansa täydestä arvosta tavaraa ja aina rehellisen kohtelun. HINNAT kohtuulliset siitä huolimatta että kankaat ynnä muut tarpeet ovat viime aikoina paljon kallistuneet. Liikkeessämme leikataan ja valmistetaan aina kaikki vaatteet ainoastaan tilauksien ja mittojen mukaan ja MEILLÄ EI ole valmiita vaatteita myytävänä. Liikkeemme asiamiehet, joita löytyy lähes kaikissa valtioissa Yhdysvaltoissa, ovat lähteneet juuri Teitä varten liikkeelle. TÄYDELLINEN TYYTYVÄISYYS VAKUUTETAAN ELI RAHAT PALAUTETAAN.

HALUTAAN vielä lisää uusia toimeliaita ja rehellisiä asiamiehiä niihin valtioihin eli niille paikkakunnille, joissa niitä ei vielä ole.

O. A. HAYSKAR BROS. & CO.
358-366 W. MADISON ST. CHICAGO, ILL.

FRIIS

Suomal. Räätäliliike

Kun haluatte uuden hyvän ja soveltuvan puvun, niin antakaa meidän sen teille valmistaa. Laaja valikoima uusia kevät- ja kesäkankaita juuri saapunut

Suurin suomalainen räätäliliike lännellä.

FRIIS THE TAILOR

606 Third Ave. *Seattle, Washington*